

13 Φεβρουαρίου 1992.

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΣΙΟΛΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5545).

Ο περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμος του 1972 (Νόμος αρ. 86/72) και Κανονισμοί — Οδήγηση μηχανοκινήτου οχήματος: Άνευ αδείας οδήγησης, άνευ πιστοποιητικού ασφαλείας έναντι τρίτου, άνευ της συναινέσεως του ιδιοκτήτη, ενώ η άδεια οδήγησης του ανεστάλη — Χρήση μηχανοκινήτου οχήματος άνευ αδείας κυκλοφορίας και μεταφορά επιβάτου επί μη στερεού καθίσματος. 5

Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 άρθρο 210 — Πρόκληση θανάτου λόγω απεισοκεψίας ή επικίνδυνης πράξης. 10

Ποινή — Για την πρόκληση θανάτου επιβολή ποινής φυλάκισης ενός χρόνου — Για τα άλλα αδικήματα επεβλήθησαν η ποινή φυλάκισης δέκα ημερών στην πρώτη κατηγορία, τριών μηνών στη δεύτερη, ενός μηνός στην τρίτη, έξι μηνών στην τέταρτη, δέκα ημερών φυλάκιση στην έκτη και φυλάκιση ενός μηνός στην έβδομη κατηγορία και διατάχθηκε όπως οι ποινές συντρέχουν — Οι ποινές επικυρώθηκαν από το Εφετείο. 15

Στις 3 Δεκεμβρίου 1989, ο εφεσείων παρά το γεγονός στέρησης του δικαιώματος κατοχής μαθητικής άδειας οδηγού αυτοκινήτου λόγω επιληψίας, οδήγησε στον δημόσιο υπεραστικό δρόμο Λευκωσίας - Λεμεσού το αυτοκίνητο της συζύγου του με επιβάτες τα δύο παιδιά του. Καθ' οδόν έπαθε κρίση επιληψίας με αποτέλεσμα να χάσει τον έλεγχο του αυτοκινήτου του, και να περάσει στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας και να συγκρουσθεί βίαια με αυτοκίνητο που ερχόταν από την απέναντι κατεύθυνση προκαλώντας τον θάνατο του οδηγού του. 20

Ο εφεσείων παραδέχθηκε ενοχή και του επεβλήθησαν οι πιο πάνω συντρέχουσες ποινές φυλάκισης. 25

Σε έφεση του για υπερβολικότητα της ποινής το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την έφεση αποφάνθηκε ότι:

Α. Υπό Α. Λοΐζου, Π., συμφωνούντος και του Γ. Παπαδόπουλου, Δ.:

5 1. Τα θανατηφόρα δυστυχήματα αποτελούν μάστιγα όπως είναι γεγονός και όπως επανειλημμένα έχει τονισθεί από το Εφετείο με ολέθριες συνέπειες για τις οικογένειες των θυμάτων.

2. Η έλλειψη σεβασμού προς τους νόμους που επέδειξε με την απειρίσκεπτη ενέργεια του ο εφεσείων πληρώθηκε ακριβώς και από τις δύο οικογένειες και περισσότερο από την οικογένεια του θύματος που έχασε τον προστάτη της.

10 3. Το Εφετείο κρίνει ότι για όλους τους πιο πάνω λόγους δεν υπάρχουν περιθώρια για επέμβαση του στην επιβληθείσα ποινή.

Β. Υπό Δημητριάδη, Δ.:

Υπό τις συνθήκες που έγινε το δυστύχημα η ποινή του ενός χρόνου φυλάκισης στην κατηγορία πρόκλησης θανάτου είναι επεικέστατη.

Η έφεση απορρίπτεται.

15 *Υπόθεση που αναφέρθηκε:*

Κωνσταντίνου ν Αστυνομίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 109.

Έφεση εναντίον Ποινής.

20 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Σταύρο Δημητρίου Τσιολή ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 5 Νοεμβρίου, 1991 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 11212/90) στην κατηγορία πρόκλησης θανάτου λόγω απειρίσκεπτης ή επικίνδυνης πράξης κατά παράβαση του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και σε έξι άλλες κατηγορίες κατά παράβαση του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου και Κανονισμών και καταδικάστηκε από τον Κραμβή, 25 Ε.Δ. σε φυλάκιση ενός χρόνου στην κατηγορία για πρόκληση θανάτου και ποινές που κειμούνται μεταξύ 10 ημερών και έξι μηνών στις άλλες κατηγορίες· οι ποινές να συντρέχουν.

Κ. Καμένος και Κ. Ευσταθίου, για τον εφεσείοντα.

30 *Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.*

Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων είχε στερηθεί του δικαιώματος να κατέχει μαθητική άδεια οδηγού αυτοκινήτου για το λόγο ότι είναι επιληπτικός. Η στέρηση αυτή έγινε από τον Αρχηγό της Αστυνομίας με βάση τις εξουσίες τις οποίες του παρέχει ο Νόμος και πληροφορήθηκε για την απόφαση αυτή στις 11 Σεπτεμβρίου 1981, με επιστολή του Αναπληρωτή Εφόρου Χερσαίων Μεταφορών. 5

Στις 3 Δεκεμβρίου 1989, ο εφεσείων, παρά το γεγονός αυτό της στέρησης της μαθητικής του άδειας, οδήγησε σε δημόσιο υπεραστικό δρόμο, με επιβάτες τα δύο παιδιά του, το αυτοκίνητο της συζύγου του με αριθμό εγγραφής ΡΧ 071. 10

Ενώ οδηγούσε το πιο πάνω αυτοκίνητο στο δρόμο Λευκωσίας - Λεμεσού, έπαθε κρίση επιληψίας με αποτέλεσμα να χάσει τον έλεγχο του αυτοκινήτου του και να περάσει στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας και να συγκρουστεί βίαια με το ιδιωτικό αυτοκίνητο με αριθμό εγγραφής ΑΛ 406 που ερχόταν από την απέναντι διεύθυνση και να προκληθεί ο θάνατος του οδηγού. 15 20

Η αμέλεια του εφεσείοντα συνίστατο στο γεγονός ότι ενώ γνώριζε την ασθένεια του και ότι για το λόγο αυτό είναι ανίκανος, όταν υποστεί κρίση, να έχει αυτοέλεγχο και ενώ γνώριζε ότι είχε στερηθεί του δικαιώματος να οδηγεί, εν τούτοις επήρε και οδήγησε το αυτοκίνητο και προκάλεσε τον θάνατο ενός αθώου ανθρώπου ο οποίος επέστρεφε από τη Λεμεσό στο σπίτι του στη Λευκωσία, από μια ποδοσφαιρική συνάντηση με συνεπιβάτη το παιδί του. 25

Είναι τραγικό να χάνει ένας οικογενειάρχης σαρανταδύο ετών τη ζωή του διότι κάποιος άλλος θεώρησε καλό να αγνοήσει τους νόμους και τους κανονισμούς που διέπουν θέματα προσωπικής οδήγησης και που στοχεύουν στην ασφάλεια των άλλων ανθρώπων που χρησιμοποιούν τους δρόμους. 30 35

Ο εφεσείων παραδέχθηκε ενοχή στις επτά κατηγορίες που του διατυπώθηκαν, οι οποίες είναι οι ακόλουθες. Οδήγηση μηχανοκινήτου οχήματος άνευ αδείας οδήγησης, οδήγηση μηχανοκινήτου οχήματος άνευ πιστοποιητικού ασφαλείας έναντι τρίτου, οδήγηση μηχανοκινήτου οχήματος άνευ της συναίνεσης του ιδιοκτήτη, οδήγηση μηχανοκινήτου οχήματος ενώ η άδεια οδήγησης του ανεστάλη, πρόκληση θανάτου λόγω απερισκεψίας ή επικίνδυνης πράξης κατά παράβαση του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο αρ. 111 του 1989, χρήσης μηχανοκινήτου οχήματος άνευ αδείας κυκλοφορίας και μεταφορά επιβάτου επί μη στερεού καθίσματος.

Όσον αφορά την πέμπτη κατηγορία, οι λεπτομέρειες ήταν ότι ο κατηγορούμενος κατά τον ουσιαστικό χρόνο και τόπο λόγω απερίσκεπτης πράξης μη αναγομένης εις υπαίτιο αμέλεια άνευ προθέσεως επέφερε τον θάνατο στον Αθανάσιο Αθανασιάδη, τέως εκ Λεμεσού.

Δια τα αδικήματα αυτά του επιβλήθησαν, η ποινή φυλακίσεως δέκα ημερών στην πρώτη κατηγορία, τριών μηνών στη δεύτερη, ενός μηνός στην τρίτη, έξι μηνών στην τέταρτη, φυλάκιση ενός έτους στην πέμπτη κατηγορία, δέκα ημερών φυλάκιση στην έκτη και φυλάκιση ενός μηνός στην έβδομη κατηγορία και διατάχθηκε όπως οι ποινές συντρέχουν.

Όπως ορθά παρατήρησε ο πρωτόδικος Δικαστής με τον τρόπο αυτό περιφρόνησε πλήρως όχι μόνο την απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας αλλά έδειξε και πλήρη περιφρόνηση προς το κοινό, τον εαυτό του και την ασφάλεια των παιδιών του.

Υποστηρίχθηκε από μέρος του ευπαιδευμένου δικηγόρου του εφεσείοντα ότι κάτω από τις περιστάσεις της υποθέσεως η ποινή είναι υπερβολική, ότι οι προσωπικές συνθήκες του εφεσείοντα και δη η κατάσταση της υγείας του δικαιολογούσαν επιεικέστερη ποινή, και ότι το Δικαστήριο είχε περιθώρια να μειώσει την ποινή.

Είναι γεγονός και έχει τονισθεί από το Δικαστήριο αυτό επανειλημμένα ότι τα θανατηφόρα δυστυχήματα αποτελούν μάστιγα. Οι συνέπειες σε οικογένειες είναι ολέθριες και αν χρειάζεται να γίνει αναφορά στη νομολογία του Δικαστηρίου είναι αρκετό να αναφερθούμε στην Ποινική Έφεση *Κωνσταντίνου ν. Αστυνομίας* (1989)2 Α.Α.Δ. 109, στην οποία έγινε σαφής αναφορά στο θέμα αυτό και στη σοβαρότητα των τέτοιων αδικημάτων. 5

Είναι λυπηρό διότι αυτή την στιγμή σαν αποτέλεσμα της έλλειψης σεβασμού προς τους νόμους και της απερίσκεπτης ενέργειας του εφεσεύοντα δύο οικογένειες πληρώνουν ένα πικρό τίμημα. Βέβαια το πικρότερο πληρώνεται από την οικογένεια εκείνη, τη σύζυγο και τα παιδιά, που έχασαν τον προστάτη της οικογένειας τους, ένα απαραίτητο και προσφιλέσ γι αυτούς πρόσωπο. 10 15

Για όλους τους πιο πάνω λόγους το Δικαστήριο κρίνει ότι στην παρούσα περίπτωση δεν υπάρχουν περιθώρια και δεν θα εδικαιολογείτο να επέμβει με την επιβληθείσα ποινή.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Δεν συμφωνώ με την επιβληθείσα υπό του Επαρχιακού Δικαστηρίου ποινή στην πέμπτη κατηγορία. Βρίσκω ότι υπό τις συνθήκες που έγινε το δυστύχημα η ποινή του ενός χρόνου φυλάκισης είναι επιεικέστατη. 20

Η έφεση απορρίπτεται. 25